Reisverslag Inadougoum 2011

Vrijdag 21 oktober

Wij zijn veilig en wel geland in Niamey, op het vliegveld Aeroport International Diori Hamani-Niamey.

De eerste dag zit er bijna op. Even heel wat hindernissen moeten nemen, maar na een heerlijke maaltijd in Exotic kunnen we er weer tegen.

De grootste hindernis was wel ons vertrek op het vliegveld Charles de Gaulle in Parijs. Heel wat kilometers gelopen, heel wat keren gecontroleerd. Het was zelfs zo erg dat Abakoula zijn schoenen uit moest doen, omdat de piep maar bleef afgaan.

Parijs – Charles de Gaulle

Na een non-stop vlucht van Parijs na Niamey, hebben we heel even de stoute schoenen aangetrokken. Een foto vanaf de vliegtuigtrap. Dit kwam ons meteen te staan op een scheldpartij in onvervalst Frans. De foto hebben we in elk geval.

Vliegveld van Niamey

Daarna door verschillende controleposten heen moeten gaan. En ja hoor, bij de douane was het prijs. Een van onze koffers werd eruit gepikt en we moesten even € 50,00 invoerrechten betalen.

De komende dagen logeren wij in Maison As-Salam. Faycal heeft dit op het laatste moment nog kunnen regelen.

In de auto van Faycal

Vanuit het raam van Maison As-Salam

Zondag 23 oktober

Vandaag bij de onderminister van Financiën thuis geweest. Zijn uitgenodigd om samen met hem en een aantal medewerkers te komen eten. Worden in stijl opgehaald en rijden dan in een terreinwagen naar de onderminister. Een heus paleis wat hij daar heeft staan. We mogen meteen door naar de woonkamer. Het eten wordt geserveerd en we mogen aan een rijkelijk gevulde tafel plaatsnemen. We worden volgestopt met heerlijk eten en als toetje echt gebak. Na het eten, wordt onder het kijken naar Europees voetbal, gepraat over voetbal en politiek.

De onderminister heeft wel al geregeld dat wij dinsdag bij de minister van Financiën terecht kunnen. Verder zou hij zijn best doen om ook een afspraak te regelen bij de minister van Hydraulique.

De twee buitenlanders –Nederland en Mali

De buitenlanders en mensen uit Tahoua

Tijdens het etentje zei een van die bobo's, de twee buitenlanders mogen zo veel eten als ze willen. Abakoula voelde op dat moment zich wel aangesproken. Hij bedoelde dat hij zelf en Fons de buitenlanders zijn, hij komt uit Mali, Fons uit Nederland en de rest uit Tahoua.

In theecafeetje, langs de weg, lekker genieten van ons kopje Lipton met veel suiker.

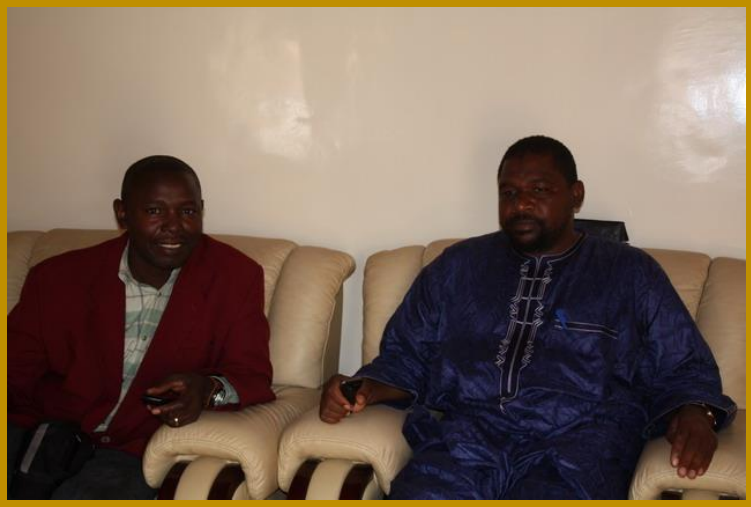
Met de onderminister van Financiën

Daarna vertrekken we naar de werkplaats van ons project Waterfilter. Na een lang bezoek, vertrekken we weer, onder de indruk van wat wij gezien hebben, terug richting de auto. 's Avonds samen met Faycal, de stad ingegaan. Eerst nog even zijn huis in aanbouw bekijken. Faycal is hier al vanaf 2009 aan het bouwen. Hij hoopt over 1 of 2 jaar met zijn gezin naar deze buitenwijk te kunnen vertrekken.

O ja, Abakoula is ook nog even naar de kapper geweest.

Abakoula bij de kapper

Maandag 24 oktober

Vandaag een beetje vreemd verlopen dag. 's Morgens zouden wij met Tanakra naar de minister van Financiën gaan. Daar aangekomen, bleek de ministerraad nog niet afgelopen te zijn. Dus naar Air France voor onze tickets en het internetcafé. Hier hebben we onze website kunnen bijwerken. Weer even terug, maar nog steeds waren de ministers aan het vergaderen. De omgeving daar werd zwaar bewaakt door militairen. Dan maar naar de bank, om het geld te storten en Euro's om te wisselen in CFA. Aba heeft wel een rekening bij de BIA Niger, maar het duurde een eeuwigheid voordat hij aan de beurt was. Men vond het vreemd dat hij als buitenlander een rekening in Niger had, dus alle formulieren driedubbel invullen en checken. Met Tanakra verschillende locaties bezocht, en overal het telefoonnummer van Aba achter gelaten. Tijdens ons middagdutje, wat je heel hard nodig hebt, heeft de onderminister 2 keer gebeld. We konden met hem naar een conferentie gaan, waar o.a. enkele ministers aanwezig waren. Hij wil dus echt iets voor ons betekenen.

Vanavond met Faycal de stad in.

Gebouwd wordt er veel in Niamey

Waar water is wordt gewassen

Dinsdag 25 oktober

In de morgenuren op stap geweest met Faycal. Eerst langs zijn werkplek, World Vision. Aba en Fons krijgen alle twee een button opgesteld door een bewaker, die zelfs voor ons in de houding gaat staan. Dit is ons dus nog nooit overkomen. Faycal wilde hier een aantal zaken regelen voor ons, met de directeur van World Vision, afdeling water en sanitatie. Hij is op de andere locatie aanwezig, dus vrolijk weer in de bloedhete auto stappen en op naar de werkplaats. Hier hebben we een goed gesprek met dhr. Maman Amadou. Hij vertelde ons dat de overheid de BTW 19% en 5% expertise overheid niet gaat berekenen. Hij regelt voor ons dat we morgen een gesprek hebben met de directeur van Hydraulique.

Bij World Vision

Een dromedaris of toch een kameel???

Op naar de locatie waar België en Nederland aan de slag zijn. We worden hartelijk ontvangen en krijgen een rondleiding in het bedrijf. Imposant wat die jongens daar allemaal. Het bedrijf Denys uit België, legt waterleidingen aan in Niamey, waterpompen en chateau's. Middags op bezoek bij de neef van Aba. Zijn vrouw heeft heerlijk gekookt voor ons. Voor de kinderen hadden we cadeautje meegenomen. Papa en de oudste zoon moesten ze eerst even bekijken, daarna werden ze even in een andere kamer gezet. Al snel hadden de andere kinderen de tassen gevonden. Hoe kun je kinderen blij maken, kijk maar op de foto's. Zijn dochter kwam nog even dag zeggen voordat zij weer naar school moest: "Ik ben nog nooit zo gelukkig geweest in mijn leven."

Bij de neef van Abakoula op bezoek

Veel tijd om te rusten krijgen we niet. We worden om 16.30 bij de onderminister verwacht, om samen naar de directeur van Foraco, dhr. David Fabre, te gaan. Zeer interessant geweest, ondanks dat de begroting uit 2008 stamt, wordt dit bedrag nog altijd als uitgangspunt gebruikt. Forages van dergelijke omgang is voor hun geen enkel probleem. Alleen nog de puntjes op i vanuit de regering en dan……

Woensdag 26 oktober

Eindelijk hebben wij een afspraak kunnen maken met de minister van Financiën. Vanmiddag om 15.00 uur hebben we een afspraak met hem. Samen met Tanakra en de onderminister van Financiën gaan we op bezoek. Aba heeft wel moeten bellen met zijn Nederlandse nummer, met het nummer uit Niger zou de minister waarschijnlijk nog niet gereageerd hebben. Wat een bizarre dag, maar twee dingen vandaag gedaan. In de morgenuren zijn we naar het Musée International Niamey geweest om boodschappen te doen. Veel kijken, zoeken en onderhandelen. In 2008 hebben we bij dezelfde verkoper onze spullen gekocht. Heerlijk hoe iemand goed kan helpen. Weer veel mooie en nieuwe spulletjes gekocht, dus wacht maar eens af als we terug zijn in Nederland. Van de directeur van het museum kunnen we eventueel een brief krijgen, zodat we geen problemen krijgen bij de douane. Dit hoeft eigenlijk niet meer, omdat o.a. het museum heeft geklaagd dat er teveel mensen problemen hadden bij de douane. Gepakt en gezakt keren terug naar Maison As-Salam.

De werkplaats in het Museum van Niamey

We besluiten om hier even te lunchen, met stokbrood en thee. Daarna opdoffen en dan naar de minister van Financiën. Aangekomen kunnen we eigenlijk zonder problemen doorlopen naar zijn kamer. Maar helaas hij is er niet, dus naar zijn secretaris. En ook die blijkt er niet te zijn. Er worden snel wat telefoontjes gepleegd door de onderminister en Aba. Het blijkt dat de vergadering uitgelopen is. De schrik slaat ons om het hart. Het zal toch weer niet doorgaan. Dus wachten, wachten en nog eens wachten. Eindelijk een telefoontje, we kunnen terug lopen naar zijn kantoor en daar moeten we nog even heel geduldig zijn. Met knikkende knieën gaan Aba en Fons zijn kantoor in. Er wordt uitgelegd wat de Stichting Aman-Iman doet. De minister belt zijn collega, de minister van Hydraulique. Ook nu weer heel veel woorden over onze missie. En dan …….

Gesprek met de minister van Financiën op zijn kantoor

HOERA, een dansje voor mij en een dansje voor jou.
Het is gelukt.
De regering gaat de helft financieren en Stichting Aman-Iman de andere helft. Voorwaarde is dat het dorp een brief schrijft, dat zij een donatie van ons ontvangen voor de bouw van een forage. Wij als stichting moeten ook een brief schrijven, met daarin een verklaring dat wij een donatie doen aan het dorp Inadougoum. We praten ook nog over de fabricage van de candles, op dit moment worden deze alleen in India en Brazilië gemaakt. Men zoekt nog een locatie in Afrika, om een productielijn op te zetten. Hier werd zeer geïnteresseerd op gereageerd, dus wie weet, wacht Water4Life (DSM) nog een nieuw project te wachten. Nog even de gebruikelijk fotosessie en dan opgelucht naar buiten.
Nog even bij de onderminister geweest, die vandaag officieel diplomaat is. Dus ook voor hem een klein feestje.
Wij proosten vanavond met water, water en nog een water. Jullie mogen op stichting proosten met iets ……

Donderdag 27 oktober

Vermoeiende dag, de hele dag erg warm geweest. Vandaag naar de Canadese Ambassade geweest, deze is helaas verplaatst naar Burkina Faso. Een beetje voor niets ons opgedoft en uren gewacht op de vertegenwoordiger van Tanakra. Na het gesprek doorgereden naar het busstation. Bij de eerste vangen we bot, geen bussen met airco. Gelukkig hebben we nog 2 kansen. Bij volgende is het meteen raak. We hebben een plaatsje in de bus naar Tahoua. Aba gaat met onze vertegenwoordiger van Tanakra de koffers afleveren. Fons blijft in het hotel, even relaxen. De rest van de dag hebben we niets ondernomen. De komende dagen worden al vermoeiend genoeg. Om 5.00 uur vertrekt de bus en we hopen dan rond 14.00 uur in Tahoua aan te komen.
De komende tijd zullen we weinig op de website kunnen plaatsen. In Tahoua zijn maar weinig mogelijkheden en Inadougoum zijn we zelfs per telefoon even niet bereikbaar.

Een paar dagen in het dorp

In het dorp werden wij hartelijk ontvangen. In de avonduren hebben wij nog met de dorpshoofden een vergadering gehad. Daar kregen als verrassing te horen dat de graanbank al een winst had gemaakt van CFA 1.140.000, dit is ongeveer 1740 euro. Een super resultaat. Zaterdag officieel de graanbank geopend, met de plaquette. Voordat wij deze handeling uitvoerde, had de Chief nog een grote verrassing voor ons. Zij hadden gisteravond ons niet helemaal de waarheid verteld over de graanbank. Van de winst hadden zij de vrachtwagen van de woestijn gekocht: een dromedaris. De kosten CFA 655.000, ongeveer 1000 euro. Aba en Fons waren helemaal stil hiervan. Dit is pas een verrassing zeg.

Een nomadestam bij het meer

Vol trots laat de Chief het bord zien

Met de Chief en de pick-up achter vol met jongeren hebben we die dag nog een dorp bezocht en het meer. Het was niet onze planning, maar in Afrika gaat alles net even anders. Het is wel een hele mooie dag geworden, waar we veel gezien hebben. Wanneer wij terug zijn in Nederland zullen we in dit reisverslag nog meer vertellen over onze dagen in Inadougoum, aangevuld met foto's.

De graanbank in het dorp

Water is leven, vooral in de woestijn

Onze dagen in Tahoua

In Tahoua hebben we de cheque overhandigd aan Tanakra. Veel vergaderingen gehad met Tanakra, de burgemeester van Tahoua en de gouverneur van de regio.

Overhandigen van de cheque van Eureko Achmea Foundation

Aba en Fons zijn na enkele dagen vermoeid teruggekeerd naar Niamey
De komende dagen hebben we nog gesprekken met de minister van Financiën over het verdere verloop. De brieven van het dorp en Aman-Iman zijn in elk geval klaar.
We missen nog een deel van het bedrag, maar met de hulp van BIS en alle sponsoren is dat een koud kunstje.

2 november.

Overdag boodschappen gedaan in de stad. Ook hier heb je wel een portie geduld nodig. Als wij de bank uitlopen hebben Aba en Fons een wel zeer bizarre ontmoeting. Zij worden aangetikt door een jongetje. Ja meteen herkenning. In 2008 heeft hij ons naar de verschillende markten gebracht. Hij is niets veranderd, ook niet groter geworden. het straatleven in Niamey is dus wel heel hard. Tijdens het eten zitten Aba en Fons naast iemand van Hydraulique. Toeval of moet het zo zijn. Bizar, want opeens stopt er een grote auto bij het restaurant. Je gelooft je eigen ogen niet, de zoon van Khadaffi, Saadi Khadaffi, stapt uit en komt hier eten. Nog geen 5 meter zit het hele gezelschap van ons vandaan.
In de avonduren, met de onderminister en Bobo naar de minister van Financiën. Net als we het willen opgeven komt het verlossende telefoontje. We moeten naar zijn huis komen. Hier leest hij de brieven. Bon is zijn antwoord. Morgen krijgen we van hem de bevestigingsbrief.

3 november.

Vandaag de laatste dag in Niamey. Vandaag met Faycal naar het weeshuis geweest. Aba en Fons worden hartelijk ontvangen door de directrice van het weeshuis. Zij vertelt ons iets over haar werk. Op dit moment hebben zij 11 kinderen van 0 tot 1 jaar, 10 kinderen van 1 tot 6 jaar en - kinderen ouder dan 6 jaar. De meeste kinderen worden vaak gewoon achtergelaten door de ouders. Een tijd terug hebben ze een baby van nog geen 2 maanden gevonden in een prullenbak. Goede gezondheidshulp hebben ze niet. Het weeshuis is afhankelijk van giften. Drie NGO uit Frankrijk, België en Canada steunen het weeshuis.
De foto's spreken voor zich.

Slaap lekker. De vrouwen waken over jullie

Weeskinderen in Niamey

Zo blij met iets kleins……

4 november

Na heel wat controles op het vliegveld van Niamey, in totaal 11 keer, mogen we eindelijk plaatsnemen in onze vliegtuigstoelen. Ons werkbezoek zit er bijna op. Na enkele uurtjes landen we vliegveld Düsseldorf en dan naar huis.
In de komende tijd gaan we met het voltallige bestuur, enkele vrijwilligers en met Martine Stoppelburg van BIS een plan maken hoe we verder gaan. Via nieuwsbrieven zullen we iedereen op de hoogte houden.